

Den sanna förståelsen då vi stöter på någon av de ord som Allâh har beskrivit sig själv med är att vi bekräftar och tror på dem så som Han har beskrivit dem, och utan, kära syster, utan att falla in i någon av de fyra saker vi varnades för i uttalandet av Ibn Taymiyyah. Läs dem gärna igen, se till att du förstår dem och lär dig dem utantill, med Allâhs hjälp.

Tawhîd al-Ulûhiyah/Tawhîd al-'Ibâdah - Dyrkan ägnad endast Allâh

Denna del av Tawhîd avser upprätthållandet av dyrkan till Allâh. Hur kan någon efter att ha bekräftat Allâh som den ende Skaparen, Härskaren och Beskyddaren, dyrka något eller någon vid sidan av Honom?

“Vill de vid Hans sida sätta dem som, själva skapade, inte kan skapa något, som varken kan hjälpa dem eller sig själva.”
[7:191-192]

Att bli dyrkad är Allâhs ensamrätt. För att kunna dyrka Honom, och hålla oss borta från att dyrka något annat måste vi förstå betydelsen av dyrkan. Det första man tänker på när ordet dyrkan nämns är ofta bönen. Och visst är detta dyrkan, men det stannar inte där. Dyrkan är en omfattande term som inkluderar alla uttalanden och handlingar som är älskade av Allâh; så som åkallan (du'a), bön (salat), att vara ödmjuk inför Honom o.s.v. Om man utför en handling av dyrkan där avsikten är något annat än att söka Allâhs behag, har man fallit i avgudadyrkan (Shirk).

Allâh säger;

“Tillbe Allâh och sätt ingenting vid Hans sida.” [4: 36]

Han säger också,

“De har förmanats att inte dyrka någon annan än den ende Guden.” [9: 31]

“Men inga andra påbuds gavs dem än att dyrka Allâh med ren och uppriktig tro.” [98: 5]

Från det som har nämnts, förstår man att Tawhîd är den första plikten, den viktigaste plikten och att Allâh inte accepterar någon religion utan den.

Kära syster, detta var enbart en kort introduktion i detta vida ämne. Har du tillgång till Internet och vill fördjupa dig och lära dig mer om din dîn (religion), besök:

**www.muslimah.se, www.darulhadith.com,
www.darussunnah.se, salafi.se och www.islamforbarn.se**

**Du är även välkommen att kontakta oss på:
muslimahbladet@muslimah.se**

[1] Återberättad av al-Bazzar och förklarad autentisk av al-Albânî i Sahîh-ul-Djami'

[2] Återberättad av al-Baihaqi och förklarad autentisk av al-Albânî i as-Sahîhah

Tawhîd - Islamisk monoteism

Denna månad ska vi, kortfattat gå igenom det vida ämnet Tawhîd. Tawhîd är det största Allâh har påbjudit människan, och det gemensamma budskapet från alla sändebud. Genom förståelse av Tawhîd lär vi känna vår Skapare, i den mån Han tillåter. Ordet Tawhîd kommer från det arabiska ordet wahhada som språkmässigt betyder “att ena, göra någonting till ett”. I islamisk mening innebär det att skilja ut Allâh ensam, med all dyrkan.

Tawhîd delas in i tre kategorier:

Tawhîd ar-Rubûbiyah - Tron på enigheten i Allâhs herravälde

Tawhîd al-Asmâ was-Sifât - Tron på enigheten i Allâhs namn och egenskaper

Tawhîd al-Ulûhiyah/al-'Ibâdah - Dyrkan ägnad endast Allâh

Dessa tre aspekter av Tawhîd är inkluderade i innebörden av “**La ilâha illâ Allâh** (det finns ingen sann gud utom Allâh). Vidare är det av högsta vikt att följa Allâhs Sändebud Muhammad (sallâ Allâhu 'alayhi wa sallam); då detta är en del av dyrkan till den ende Guden (**Tawhîd-al-Ulûhiyah**). Detta är inkluderat i betydelsen av “**Ashhadu an-na Muhammad-an Rasul-ul-lah**” (Jag vittnar om att Muhammad är Allâhs Budbärare). Detta i sin tur betyder att ingen annan har rätt att följas förutom Allâhs Sändebud. Allâh säger:

“Tag emot allt av vad Sändebudet ger er, och avstå från allt han förbjuder.” [59:7]

La ilâha illâ Allâh är grunden för Tawhîd (Islamisk monoteism) och Islâm. Det är ett komplett levnadssätt där alla former av dyrkan (av Allâh) förverkligas. Detta händer när en muslim helt hänger sig åt Allâh, endast åkallar Honom, hänvisa alla frågeställningar (om rätt och fel) till Hans lag, och utesluter alla andra lagsystem.

Ordet **ilah** (gud), betyder “en som dyrkas”, dvs. åttlyds och ej trotsas, genom djup respekt och vördnad, kärlek, fruktan, hopp och som åkallas och anförtros tillit. Den som istället riktar någon av dessa angelägenheter (vilka är Allâhs rättigheter) till en skapad varelse, har låtit sin uppriktighet avta i sitt uttalande av **La ilâha illâ Allâh**, och dyrkat en skapad varelse vid sidan av Allâh.

Allâh säger:

“Allâh förlåter inte den som sätter medgudar vid Hans sida; men Han förlåter den Han vill hans mindre synder; och den som sätter medhjälpare vid Allâhs sida har drivit synden till dess yttersta gräns.” [4:116]

Profeten (sallâ Allâhu ´alayhi wa sallam) sade: *“Den som säger La ilâha illâ Allâh med Ikhlas (uppriktighet) kommer att träda in i Paradiset”* [1]

Den uppriktige är den som förstår och agerar i enlighet med de villkor som **La ilâha illâ Allâh** medför, bjuder in andra till det, och ger det företräde över alla andra ämnen, eftersom det är den korta men innehållsrika formeln för Tawhîd (Islamisk monoteism); syftet vilket människan skapades för. Därför kommer **La ilâha illâ Allâh** att vara till fördel för den som vittnar om det och anpassar sitt liv efter dess betydelse och mening och inte ogiltigförklarar det genom att sätta någon vid Allâhs sida, t ex genom att åkalla de döda eller bönfälla levande varelser i deras frånvaro.

Profeten (sallâ Allâhu ´alayhi wa sallam) sade:

“Den som säger La ilâha illâ Allâh, kommer att ha detta som sin räddning en dag; oavsett vad som befaller honom innan dess” [2]

Vidare kära syster kommer vi att förklara mer om de tre olika kategorierna av Tawhîd:

Tawhîd ar-Rubûbiyah - Tron på Enigheten i Allâhs herravälde

Namnet på denna del av Tawhîd kommer från ordet Rabb, som på svenska brukar översättas till Herre. Vidare innebär detta att Allâh är den ende Herren, utan medgudar eller medhjälpare. Ar-Rabb (Herren) är den som besitter förmågan att skapa (al-Khalq), har herravälde (al-Mulk) och har fullständig kontroll och makt över allting (Amr). Följaktligen finns det ingen Skapare utom Allâh, ingen Herre utom Allâh och ingen som har fullständig och allomfattande kontroll förutom Allâh (subhanahu wa ta´ala).

“Skapelsen är Hans och Han befäller över allt.” [7:54]

Ingen förnekar Allâhs Rubûbiyah. Må det vara en muslim, mushrik (polyteist) eller kâfir (otrogen). De som säger sig förneka Gud gör det utan att riktigt tro på vad de säger, styrda av högmod, ondska och arrogans. Allâh säger i Qur`anen om Farao och hans män:

“– och i sin ondska och sitt högmod förnekade de [tecknen], fastän de i sitt inre var övertygade om deras äkthet.” [27:14]

Även idoldyrkarna trodde på Allâhs Rubûbiyah, trots att de satte upp medgudar vid Hans sida.

Säg: ‘Vem är Herren över de sju himlarna och den [Mäktiga] Tronens Herre? De kommer att svara: ‘Allâh’. Säg: ‘Fruktar ni [Honom] inte?’ Säg: ‘Vem är det som har allt herravälde i Sin

Hand, som bekyddar [allt] och som ingen kan beskyddas från? [Svara] om ni vet det.’ [Och] de kommer att svara: ‘Allâh’. Säg: Hur kan ni då bländas och lurats och vända er bort från Sanningen?” [23:84-89]

Idoldyrkarna bekräftade att Allâh är den ende Skaparen, Härskaren och Beskyddaren och i svåra stunder var det Honom de vände sig till. Vad som gjorde dem till avgudsdyrkare var att de delvis riktade sin dyrkan till Allâh och delvis till skapelsen (så som änglar, döda profeter, stenar, träd osv.)

Så kära syster, tron på Rubûbiyah räcker inte för att vara muslim. En muslim måste även tro på följande två kategorier:

Tawhîd al-Asmâ was-Sifât – Tron på Enigheten i Allâhs namn och egenskaper

Vi börjar med att utgå från ett uttalande av Ibn Taymiyyah (rahimahullah): “Och det hör till tron på Allâh, att tro på vadhelst Han har beskrivit Sig själv med i Sin bok och vadhelst Hans sändebud, Muhammad (sallâ Allâhu ´alayhi wa sallam) har beskrivit Honom med – UTAN att falla in i något av följande:

- förvränga den ursprungliga betydelsen av dessa beskrivningar/attribut (**tahrîf**)
- neka dessa attribut för Allâh (**ta’tîl**)
- föreställa sig deras sanna natur (att föreställa sig Allâhs egenskaper) (**takyîf**)
- jämföra dessa egenskaper med skapelsens (**tamthîl**)

Till Allâhs egenskaper hör Hans namn och attribut (t.ex. ar-Rahmân, al-Malik, as-Salam o s v), Hans handlingar (t.ex. Han straffar och Han förlåter, Han sänder ner regn och Han spräcker fröet som finns under marken o s v) och Hans attribut (t.ex. Hans händer, smalben, ögon, istiwa, ansikte o.s.v.). Det är framförallt de sistnämnda attributen som har lett till att folk genom tiderna har fallit in i det som vi nyss varnades för i uttalandet ovan.

Man kan lätt se hur människor kan vilseledas genom att titta på de olika exemplen på attribut vi nyss nämnde. När någon läser dem, kanske denne tänker: “Nej, detta kan inte vara sant. Hur kan dessa saker vara passande för Allâh?” Så han förnekar dem.

En annan person kanske tänker: “Aha, så Allâh har en hand precis som vi.” Och så har han fallit in i tamthil, han liknar Allâhs egenskap med dem hos skapelsen.

En tredje person tänker: “Nej, det här kan inte vara den riktiga betydelsen. Orden måste ha andra dolda betydelser” o.s.v.